

Anlæg til 20,000 Rb., som Ribe Commune kunde betale alene, saa at Statskassen sparede sit Tilskud.

Der var et Løfte, om jeg maa kalde det saa, eller et Udsagn af den ærebe Indenrigsminister, som han fremsatte, idet han havde Ordet, og som jeg ikke nægter gjorde et overordentligt Indtryk paa mig. Han sagde, at det var hans Hensigt at fremlægge flere Love af indgribende Betydning for Jernbanevesenets Udvikling. Herved blev den ærebe Indenrigsministers Antydning staaende, og jeg skulde nu meget ønske, at der fra hans Side maatte blive noget nærmere betegnet, hvori disse Love maatte bestaae, inden Finantsudvalget faaer Leilighed til at behandle disse Ting. Love af indgribende Betydning for Jernbanevesenets Udvikling maae enten bestaae i Forlangende om Bevilling til at anlægge nye Jernbaner, eller deri, at man vil søge at faae Jernbanelinier forandrede, som man er i Begreb med at anlægge, eller for det Tredie, at man vil gjøre Forandring i Bestyrelsen af de Jernbaner, der allerede eksistere. Hvad det angaaer at anlægge nye Jernbaner, saa er vistnok det hybste Jernbanenet af den Bestaaffenhed, at det trænger til Fuldstændiggjørelse. Her blev i forrige Session forelagt et Forslag til Lov om en Jernbane fra Bamdrup Station til Strandby paa Sjyllands Vestkyst. Jeg tillod mig dengang at ytre, at den kom noget for tidlig, at den ikke var tilstrækkeligt ophlyst. Loven gik i Udvalg, og Udvalget, som arbejdede flittigt, gjorde sig al Umage for at tilveiebringe de fornødne Oplysninger til, at det kunde danne sig en Dom om Lovudkastet. Jeg havde den Ære at blive valgt til Ordfører for Udvalget, men vi naaede ikke videre end at faae Betænkningen over Sagen indgivet til Thinget, før Rigsdagen blev sendt hjem. Der var dengang forskjellige Meninger i Udvalget om dette Jernbaneanlæg, men jeg troer dog, at det var den almindelige Mening, at man burde gjøre Noget paa dette Sted, ved enten at lægge den vestlydske Jernbane fra Hølstebro nedest, eller gaae ind paa Ederbanens Anlæg. Men der var iøvrigt Dissens i Udvalget om, hvad man skulde gribe til. Hvad derimod Udvalget var temmelig enigt om, var at søge tilveiebragt en

Udsibningshavn paa Sjyllands Vestkyst, eller idetmindste en midlertidig Foranstaltning, saa man kunde komme bort derfra ud i Søen. Majoriteten fæstede Opmærksomheden paa Strandby. Nu er der fra Regjeringen foreflaaet Skrift — efter hvad jeg har seet i de meddeelte Oplysninger —, der have forandret Stillingen heraf noget, idet der, efter hvad der er mig bekendt, er givet Mr. Kingdon Bevilling til at gennemføre Sandtangen ved Ringkjøbing og anlægge en Drebavn der; men efter hvad jeg har kunnet komme efter, er der ikke endnu foretaget Noget ved dette Arbejde. Jeg skal nu tillade mig at spørge den høitærebe Indenrigsminister, om den Concesssion, der er givet Mr. Kingdon, vil forandre Noget i den Bestemmelse, som den høie Regjering har taget med Hensyn til Jernbaneanlægene i Sjylland, og om det er Regjeringens Agt paany at forelægge det Udkast til Lov om Anlæg af en Havn ved Strandby, som blev forelagt ifjor i Forening med et Forslag om et Jernbaneanlæg. Andre Jernbaneanlæg veed jeg ikke, der er paatænkt, med Undtagelse af det Krøhedeeste, som vel kommer under nærmere Overveieelse. Skulde det være den høie Regjerings Hensigt at forelægge Forslag til Forandringer i de Arbejder, der nu foretages, vil det idetmindste for mig, der ikke var tilstede, da de heftige Kampe om det hybste Jernbaneanlæg bleve førte, afgive en kjærkommen Leilighed til at udtale mig om disse. Det vilde vistnok være ønskeligt, om der endnu i den ellefte Time kunde gjøres en Forandring ved den Linie, der blev valgt for Anlægget i Sjylland, da der nu er kommet et nyt Moment til, idet det praktiff har viist sig, at den Betydning, man tillagde Fredericia som Fæstning, hvilede paa en Misforstaaelse, hvilket vel kan medføre en Forandring. Jeg vender mig derefter til den tredie indgribende Forandring, som Ministeren bebudede, og som kunde bestaae i, at Driften af de Jernbaner, som Staten bestyrer, gik over i andre Hænder. Efter hvad jeg har fornummet, er Overenskomsten med Beto om Driften af de hybste Jernbaner ikke særdeles fordeelagtig for Staten, og man kunde muligens derfor ønske at faae Sagen ordnet paa en anden Maade; men jeg troer dog at burde advare Regjeringen imod